

Spacáky a květiny

 litterate.cz/spacaky-a-kvetiny

Vidlák

2 dubna, 2023

Tak co, jste připravení? Za necelých čtrnáct dní je tu demonstrace, která má vyústit v nátlakovou akci. Blokování vládních budov. Já už o tom vím i nějaké podrobnosti, ale nemohu je zatím ventilovat, protože soupeř je bdělý a připravil by se na to. Každopádně tentokrát už nejde jen o objednání místa v autobusu. Už nejde jen o to, dojet do Práglu a pod ocasem si zahulákat, byť to naposledy bylo velmi působivé. Tentokrát nestačí jen svačina na cestu tam a zase zpátky. Tentokrát se od statečných chce, aby neodešli.

Už od první demonstrace v září se mi v komentářích i mailech objevoval velmi častý názor, že samotná demonstrace nic nezmění. Podívej Vidláku, Chvilkaři měli na Letné 300 tisíc lidí a s Babišovými preferencemi to vůbec nehnulo. Demonstrovali proti Zemanovi a on stejně dokončil mandát. A to měli tihle dva proti sobě velká média i celou pražskou kavárnu se všemi strukturami, které si už dávno vybudovala. Co může změnit demonstrace dezolátů, kteří se sejdou, zakřičí si... a zase se rozejdou?

Diskutéři samozřejmě nezůstali jen u kritiky poklidné demonstrace a navrhovali různá řešení. Od hentěch nátlakových akcí, až po generální stávkou či ozbrojený odpor. „Takhle se vás vláda nelekne,“ říkali... Mnohdy to byla velmi emotivní vyjádření plná odvahy a

vzdoru. Mnohdy sebou takový diskutér strhl desítky dalších, kteří potvrzovali jeho slova a mluvili o nutnosti použít sílu, protože mírumilovnost je v dnešním světě spíš na obtíž.

Tak jo, je to tu, přátelé! Za čtrnáct dní by si měli přijít na své ti, kteří tvrdili, že samotná demonstrace je bezzubé gesto, které nic nezmění. Za čtrnáct dní bude možné udělat víc. Bude to trvat déle než jeden den, bude to mnohem nebezpečnější než anonymita stotisícového davu. Čeká vás nepohodlí a je dost možné, že dostanete přes držku standartizovaným policejním pendrekem značky VUML (vulkanizovaný učitel marxismu leninismu). Čeká se od vás, že projevíte odvalu a disciplínu, čeká se od vás, že rady, které jste doteď dávali z gauče, budete ztělesňovat i ve skutečnosti. Je dost možné, že zažijete, jaké to je, když na vás na služebně nastoupí hodný a zlý vyšetřovatel. Je dost možné, že budete mít oplétačky s úřady a je dost možné, že si vlastní horkokrevností a nedisciplinovaností můžete zhoršit osobní situaci.

Samozřejmě můžete zase přijet na Václavák, zahulákat si, pak zamávat těm statečnějším a jet domů.

Spacáky a květiny. To budete potřebovat, to budou vaše zbraně. Žádní Popelkové, žádné výzvy k násilí. Bojujeme i za budoucnost policajtů a jejich rodin. Bojujeme nikoliv proti těm klukům, kteří dostanou rozkaz se do vás pustit, ale proti těm, kteří jim ty rozkazy vydávají. Bojujeme za poslední zbytky našeho světa, který nám ještě nevzali.

Jezdíme na demonstrace, aby z naší země nebylo spáleniště. Takže nebudeme zapalovat další ohně. Jezdíme na demonstrace, aby bylo líp, takže nebudeme ničit majetek těm, kteří teď také přicházejí na řadu, aby je obrali. Jezdíme na demonstrace, aby tahle vláda odtáhla na smetiště dějin, nechceme dělat smetiště z naší země. Bráníme se vládní zvěli, bráníme se dvojímu metru, bráníme se cenzuře a mediální manipulaci. Nebudeme bojovat vlastní zvělí, vlastní cenzurou a vlastním dvojím metrem.

Říkají o nás, že jsme ruská pátá kolona. Říkají o nás, že jsme lež a nenávist. Říkají o nás, že jsme nenávistní a nebezpeční. Říkají o nás, že jsme podplacení. Dokonce i někteří moji blízcí mají po shlédnutí zpráv v České televizi problém uvěřit mému tvrzení, že na demonstrace jezdí úplně normální lidi, kteří chtějí žít v míru a podržet si to, co si prací nahospodařili. Naším nepřítelem nejsou policajti, ale ti, kteří o nás v přímém přenosu bezotyšně lžou. Proto musíme pořád ukazovat, jací jsme doopravdy. I tehdy, když bojujeme.

Nechceme tuto zemi zničit. Nechceme dělat Majdan. Nechceme za demokracii, svobodu a za obyčejné lidi bojovat pomocí hořících ulic. Nechceme bojovat za mír pomocí projektilů. Je lepší se nechat zastřelit, než aby o událostech v Praze informoval nějaký další Štětina jako o zaručených Berkutech, co střílejí do lidí. Je lepší dostat nakládačku, než aby nějaký pravdomluvný intervju o nás mluvil jako o náccích. Neposlouchejte hlupáky, co vyzývají k násilí. Rok kritizujeme vládu, že na Ukrajině chce dělat mír pomocí dodávek granátů. Tak neudělejme stejnou blbost mezi sebou.

Oni po nás kamenem, my po nich chlebem. Pokud chceme vyhrát, tak jediné tím, že jsme lepší než oni. Krev může téct jen na naší straně. Hodnoty se nebudují tím, že je druhým otloukáme o hlavu, ale že je sami dobrovolně dodržujeme.

Těžkooděncům se dávají květiny a ukazují holé ruce. Ale také se jim ukazuje odhodlání, že lidský řetěz spojený vzájemností je silnější než dupot vojenských bot a je silnější než vodní dělo. Ukazuje se jim, že bojujeme za skutečné hodnoty, pro které stojí za to trpět.

Vyšetřovatel na policejní služebně musí vyslýchat člověka, který ví, proč na Václavák přijel a ví, proč se připojil k nátlakové akci. Musí se stydět, že má vyplnit rozkaz, aby našel něco na obyčejného otce rodiny, který chce, aby se jeho děti měly lépe. Těžkooděnci se musejí stydět, že mají mlátit mámy, které mají v rukou květiny.

Když Vítek Rakušan říká, že s námi nebude mít slitování, tak to musí znít jak od Hitlera, ne jak od de Gaula. Kdo dovede pochopit ten rozdíl, ten je vítán a potřebujeme ho.

V této zemi na nějakou větší nátlakovou akci zdola asi nikdy nedošlo. Jen odboráři párkrát udělali to, co mají dovoleno zákonem – stávkou. Sto tisíc lidí z Václaváku žádná práva nemá. Slyšeli jsme to od ministra vnitra, slyšeli jsme to od premiéra, slyšeli jsme to od prezidenta a denně si to můžeme přečíst na Twitteru od celé pražské kavárny. Chcimírové si zaslouží jen zostřenou přísnost. Musíme tomuto národu ukázat, jací Chcimírové doopravdy jsou.

Tak přijďte a ukažte spolu s ostatními tím nejnázornějším příkladem, co tato vláda chystá těm, kteří s ní nesouhlasí a mají jiný názor. To jediné je víc, než jednotná mediální fronta. Ukažte této republice, jak moc média lžou, když nás nálepkují a dehonestují. Ukažte této republice, že skuteční vlastenci si v boji za budoucnost neničí vlastní zem a nevyrábějí si další nepřátele. Ukažte to holýma rukama a květinami. Ale také odhodláním vydržet s námi. V dobrém i ve zlém. Přijďte a ukažte na svém vlastním těle, jak se vláda stará o vlastní obyvatele.

Nechte je, aby se prostě odkopali. Aby ukázali, jak vypadají jejich evropské hodnoty. Všichni víme, jací jsou. Sledujeme to dnes a denně na sociálních sítích. Pojdme se postarat, aby to zjistili i ti, co se o politiku nezajímají. Potřebujete spacák, květiny a odhodlání vydržet co nejdéle.